

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 13C/271/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712216578
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Lehotský
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2014:6712216578.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudcom JUDr. Jurajom Lehotským v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova ul. č. 25, Bratislava 811 09, IČO: 35 807 598, zastúpený advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanému Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a .**

Súd **n e p r i z n á v a** žalovanému náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 27.09.2012 boli tunajšiemu súdu doručené podania žalobcu zo dňa 21.09.2012 označené ako „Žaloba na plnenie o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy“ vedené pôvodne pod spisovou značkou 13C/271/2012, 13C/272/2012, 13C/273/2012, 13C/274/2012, 13C/275/2012, 13C/276/2012, 13C/277/2012, 13C/278/2012, 13C/280/2012 a 13C/281/2012, ktorými sa žalobca domáha voči žalovanému náhrady škody vzniknutej mu nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Zvolen, pretože tento nerozhodol o žiadosti o udelenie poverenia v zákonom stanovenej lehote a žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol.

Vzhľadom k tomu, že predmetom konania sú obdobné veci a účastníci konania sú v jednotlivých konaniach totožní, súd rozhodol o spojení vecí na spoločné konanie uznesením zo dňa 14.12.2012 pod číslom konania 13C/271/2012-16 s tým, že uvedené veci sa budú viesť pod spisovou značkou 13C/271/2012. Vo všetkých desiatich prípadoch žalobca svoj návrh odôvodnil tým, že Okresný súd Zvolen ako súd exekučný vykonal postup podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku spôsobom odporujúcim zákonu, keď bez splnenia zákonných podmienok založil svoju právomoc, dôsledkom ktorej zrealizoval úplný judiciálny proces zahŕňajúci zistenie skutkového stavu veci, výberu právnych noriem, aplikácie a interpretácie zvolených právnych noriem na skutkový stav a meritórne rozhodnutie vo veci, čím sa postavil do pozície orgánu vykonávajúceho komplexné preskúmanie exekučného titulu, čo mu v rámci zverenej právomoci ako exekučnému súdu neprináleží. Exekučný súd vykonal opätovné posúdenie práva žalobcu na zaplatenie dlhu, keď na jednej strane existuje právne relevantný exekučný titul - rozsudok rozhodcovského súdu, ktorý nie je možné zrušiť pre uplynutie lehoty ustanovenej § 41 zákona o rozhodcovskom konaní a chýbajúci subjektívny prvok, avšak je z pohľadu exekučného súdu nevykonateľný, a na strane druhej je nie je možné zo strany žalobcu iniciovať občianske súdne konanie, pretože existenciou rozhodcovského rozsudku je vytvorená prekážka právoplatne rozhodnutej veci. Tento postup súdu žalobca hodnotí ako nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne s ustanovením § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Zároveň žalobca uviedol, že exekučný súd mal zákonnú povinnosť rozhodnúť o udelení poverenia na vykonanie exekúcie v lehote 15 dní od doručenia žiadosti. S tým,

že napriek tomu, že vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala spoluprácu s účastníkmi konania, súd rozhodol o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia dlho po uplynutí zákonnej lehoty. Nesprávnym úradným postupom došlo k zmareniu legitímneho očakávania žalobcu, že správnym a zákonným postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky. Ak by bol súd rozhodol v zákonnej lehote, mohol žalobca v prípade včasného rozhodnutia exekučného súdu v zákonnej lehote efektívne a účinne uskutočniť iné kroky smerujúce k zvýšeniu úspechu mimosúdneho zabezpečenia vymožitelnosti jeho pohľadávky a jej príslušenstva, pretože by vedel, že žiadosť o udelenie poverenia bola zamietnutá. Žalobcovi tak vznikla majetková škoda ako aj nemajetková ujma, ktorú si žalobca v jednotlivých žalobách vyčíslil.

Pokiaľ išlo o vec 13C/271/2012, tu si žalobca uplatnil titulom majetkovej škody sumu 1.179,40 € a titulom nemajetkovej ujmy sumu 235,88 €. Vec bola vedená súdnym exekútorom pod spisovou značkou EX 16919/2010. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu mala žalobcovi tým, že o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodol po uplynutí zákonnej lehoty a žiadosť o udelenie poverenia zamietol, vzniknúť škoda vo výške 1.179,40 €, ktorá predstavuje náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi zo zmluvného vzťahu založeného príslušnou zmluvou o úvere, a nemôže preto tiež nastať akceptácia návrhu na nútené vymáhanie istiny a príslušenstva zo strany exekučného súdu.

Žalobca si súčasne uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 235,88 €, ktorú odôvodnil tým, že samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Vzniknutú ujmu žalobca odôvodnil tým, že nesprávnym úradným postupom došlo k zmareniu legitímneho očakávania, že správnym a zákonným postupom dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky. Sumu vypočítal ako primeranú náhradu za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a zamedzenie vymoženiu pohľadávky cestou exekúcie spôsobené v priamej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom exekučného súdu. Výška uplatnenej nemajetkovej ujmy predstavuje 20% z uplatňovanej istiny s príslušenstvom, t.j. hodnoty majetkového práva postihnutého procesnou deformáciou.

Súd vo veci vykonal dokazovanie a to oboznámením sa so skutočnosťami uvedenými v odôvodnení podaného návrhu, oboznámením sa s obsahom spisu Okresného súdu Zvolen 27Er/1332/2010, jeho prílohami a zistil tento skutkový stav:

Žalobca, ako oprávnený subjekt podal dňa 09.11.2010 u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému I.N. D., a to na základe právoplatného rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenskou rozhodcovskou, a.s. sp. zn. SR 07451/10 zo dňa 09.09.2010, ktorým rozhodcovský súd zaviazal povinného zaplatiť spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o. sumu 581,38 € spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25% denne zo sumy 475,- € od 18.06.2010 do zaplatenia, zákonným úrokom vo výške 6 % ročne zo sumy 475,- € od 18.06.2010 do zaplatenia a nahradiť mu trovy rozhodcovského konania. Súdny exekútor následne podal na okresný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorá bola súdu doručená dňa 22.12.2010.

Okresný súd uznesením č. k. 27Er/1332/2010-11 zo dňa 03.01.2011 žiadosť súdneho exekútora zamietol. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 28.11.2011.

Pokiaľ išlo o vec zapísanú pôvodne pod sp. zn. 13C/272/2012, tu si žalobca uplatnil titulom majetkovej škody sumu 1.882,28 € a titulom nemajetkovej ujmy sumu 376,46 €. Vec bola vedená súdnym exekútorom pod spisovou značkou EX 13512/2010. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu mala žalobcovi tým, že o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodol po uplynutí zákonnej lehoty a žiadosť o udelenie poverenia zamietol, vzniknúť škoda vo výške 1.882,28 €, ktorá predstavuje náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní

vedenom proti dlžníkovi zo zmluvného vzťahu založeného príslušnou zmluvou o úvere, a nemôže preto tiež nastať akceptácia návrhu na nútené vymáhanie istiny a príslušenstva zo strany exekučného súdu.

Žalobca si súčasne uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 376,46 €, ktorú odôvodnil tým, že samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Vzniknutú ujmu žalobca odôvodnil tým, že nesprávnym úradným postupom došlo k zmareniu legitímneho očakávania, že správnym a zákonným postupom dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky. Sumu vypočítal ako primeranú náhradu za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a zamedzenie vymoženiu pohľadávky cestou exekúcie spôsobené v priamej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom exekučného súdu. Výška uplatnenej nemajetkovej ujmy predstavuje 20% z uplatňovanej istiny s príslušenstvom, t.j. hodnoty majetkového práva postihnutého procesnou deformáciou.

Súd vo veci vykonal dokazovanie a to oboznámením sa so skutočnosťami uvedenými v odôvodnení podaného návrhu, oboznámením sa s obsahom spisu Okresného súdu Zvolen 28Er/972/2010, jeho prílohami a zistil tento skutkový stav:

Žalobca, ako oprávnený subjekt podal dňa 12.08.2010 u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému N.Í. Y., a to na základe právoplatného rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenskou rozhodcovskou, a.s. sp. zn. SR 04625/10 zo dňa 08.06.2010, ktorým rozhodcovský súd zaviazal povinného zaplatiť spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o. sumu 475,- € spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25% denne zo sumy 475,- € od 09.01.2010 do zaplataenia, zákonným úrokom vo výške 6 % ročne zo sumy 475,- € od 25.03.2010 do zaplataenia a nahradíť mu trovy rozhodcovského konania. Súdny exekútor následne podal na okresný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorá bola súdu doručená dňa 26.11.2010.

Okresný súd uznesením č. k. 28Er/972/2010-24 zo dňa 23.05.2011 žiadosť súdneho exekútora zamietol. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 28.02.2012.

Vo veci zapísanej pôvodne pod sp. zn. 13C/273/2012 si žalobca uplatnil titulom majetkovej škody sumu 3.557,65 € a titulom nemajetkovej ujmy sumu 711,53 €. Vec bola vedená súdnym exekútorom pod spisovou značkou EX 17212/2010. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu mala žalobcovi tým, že o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodol po uplynutí zákonnej lehoty a žiadosť o udelenie poverenia zamietol, vzniknúť škoda vo výške 3.557,65 €, ktorá predstavuje náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi zo zmluvného vzťahu založeného príslušnou zmluvou o úvere, a nemôže preto tiež nastať akceptácia návrhu na nútené vymáhanie istiny a príslušenstva zo strany exekučného súdu.

Žalobca si súčasne uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 711,53 €, ktorú odôvodnil tým, že samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Vzniknutú ujmu žalobca odôvodnil tým, že nesprávnym úradným postupom došlo k zmareniu legitímneho očakávania, že správnym a zákonným postupom dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky. Sumu vypočítal ako primeranú náhradu za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a zamedzenie vymoženiu pohľadávky cestou exekúcie spôsobené v priamej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom exekučného súdu. Výška uplatnenej nemajetkovej ujmy predstavuje 20% z uplatňovanej istiny s príslušenstvom, t.j. hodnoty majetkového práva postihnutého procesnou deformáciou.

Súd vo veci vykonal dokazovanie a to oboznámením sa so skutočnosťami uvedenými v odôvodnení podaného návrhu, oboznámením sa s obsahom spisu Okresného súdu Zvolen 21Er/37/2011, jeho prílohami a zistil tento skutkový stav:

Žalobca, ako oprávnený subjekt podal dňa 10.11.2010 u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému O. H., a to na základe právoplatného rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenskou rozhodcovskou, a.s. sp. zn. SR 07478/10 zo dňa 09.09.2010, ktorým rozhodcovský súd zaviazal povinného zaplatiť spoločnosti POHOTOVOSŤ, s.r.o. sumu 912,13 € spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25% denne zo sumy 912,13 € od 07.03.2010 do zaplataenia, zákonným úrokom vo výške 6 % ročne zo sumy 912,13 € od 10.06.2010 do zaplataenia a nahradiť mu trovy rozhodcovského konania. Súdny exekútor následne podal na okresný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorá bola súdu doručená dňa 17.01.2011.

Okresný súd uznesením č. k. 21Er/37/2011-10 zo dňa 01.03.2011 žiadosť súdneho exekútora zamietol. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 18.08.2011.

Pokiaľ išlo o vec zapísanú pôvodne pod sp. zn. 13C/274/2012, tu si žalobca uplatnil titulom majetkovej škody sumu 2.885,77 € a titulom nemajetkovej ujmy sumu 577,15 €. Vec bola vedená súdnym exekútorom pod spisovou značkou EX 17545/2010. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu mala žalobcovi tým, že o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodol po uplynutí zákonnej lehoty a žiadosť o udelenie poverenia zamietol, vzniknúť škoda vo výške 2.885,77 €, ktorá predstavuje náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi zo zmluvného vzťahu založeného príslušnou zmluvou o úvere, a nemôže preto tiež nastať akceptácia návrhu na nútené vymáhanie istiny a príslušenstva zo strany exekučného súdu.

Žalobca si súčasne uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 577,15 €, ktorú odôvodnil tým, že samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Vzniknutú ujmu žalobca odôvodnil tým, že nesprávnym úradným postupom došlo k zmareniu legitímneho očakávania, že správnym a zákonným postupom dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky. Sumu vypočítal ako primeranú náhradu za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a zamedzenie vymoženiu pohľadávky cestou exekúcie spôsobené v priamej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom exekučného súdu. Výška uplatnenej nemajetkovej ujmy predstavuje 20% z uplatňovanej istiny s príslušenstvom, t.j. hodnoty majetkového práva postihnutého procesnou deformáciou.

Súd vo veci vykonal dokazovanie a to oboznámením sa so skutočnosťami uvedenými v odôvodnení podaného návrhu, oboznámením sa s obsahom spisu Okresného súdu Zvolen 25Er/1086/2010, jeho prílohami a zistil tento skutkový stav:

Žalobca, ako oprávnený subjekt podal dňa 01.12.2010 u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému Š. D.Č., a to na základe právoplatného rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenskou rozhodcovskou, a.s. sp. zn. SR 08335/10 zo dňa 01.10.2010, ktorým rozhodcovský súd zaviazal povinného zaplatiť spoločnosti POHOTOVOSŤ, s.r.o. sumu 980,10 € spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25% denne zo sumy 732,53 € od 10.06.2010 do zaplataenia, zákonným úrokom vo výške 6 % ročne zo sumy 732,53 € od 10.06.2010 do zaplataenia a nahradiť mu trovy rozhodcovského konania. Súdny exekútor následne podal na okresný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorá bola súdu doručená dňa 22.12.2010.

Okresný súd uznesením č. k. 25Er/1086/2010-10 zo dňa 14.03.2011 žiadosť súdneho exekútora zamietol. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 15.04.2011.

Vo veci zapísanej pôvodne pod sp. zn. 13C/275/2012 si žalobca uplatnil titulom majetkovej škody sumu 1.383,22 € a titulom nemajetkovej ujmy sumu 276,64 €. Vec bola vedená súdnym exekútorom pod

spisovou značkou EX 15254/2010. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu mala žalobcovi tým, že o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodol po uplynutí zákonnej lehoty a žiadosť o udelenie poverenia zamietol, vzniknúť škoda vo výške 1.383,22 €, ktorá predstavuje náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi zo zmluvného vzťahu založeného príslušnou zmluvou o úvere, a nemôže preto tiež nastať akceptácia návrhu na nútené vymáhanie istiny a príslušenstva zo strany exekučného súdu.

Žalobca si súčasne uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 276,64 €, ktorú odôvodnil tým, že samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Vzniknutú ujmu žalobca odôvodnil tým, že nesprávnym úradným postupom došlo k zmareniu legitímneho očakávania, že správnym a zákonným postupom dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky. Sumu vypočítal ako primeranú náhradu za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a zamedzenie vymoženiu pohľadávky cestou exekúcie spôsobené v priamej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom exekučného súdu. Výška uplatnenej nemajetkovej ujmy predstavuje 20% z uplatňovanej istiny s príslušenstvom, t.j. hodnoty majetkového práva postihnutého procesnou deformáciou.

Súd vo veci vykonal dokazovanie a to oboznámením sa so skutočnosťami uvedenými v odôvodnení podaného návrhu, oboznámením sa s obsahom spisu Okresného súdu Zvolen 25Er/1022/2010, jeho prílohami a zistil tento skutkový stav:

Žalobca, ako oprávnený subjekt podal dňa 05.10.2010 u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému E. U., a to na základe právoplatného rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenskou rozhodcovskou, a.s. sp. zn. SR 06436/10 zo dňa 29.07.2010, ktorým rozhodcovský súd zaviazal povinného zaplatiť spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o. sumu 447,- € spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25% denne zo sumy 447,- € od 28.02.2010 do zaplataenia, zákonným úrokom vo výške 6 % ročne zo sumy 447,- € od 14.05.2010 do zaplataenia a nahraadiť mu trovy rozhodcovského konania. Súdny exekútor následne podal na okresný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorá bola súdu doručená dňa 09.12.2010.

Okresný súd uznesením č. k. 25Er/1022/2010-9 zo dňa 11.03.2011 žiadosť súdneho exekútora zamietol. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 13.04.2011.

Pokiaľ išlo o vec zapísanú pôvodne pod sp. zn. 13C/276/2012, tu si žalobca uplatnil titulom majetkovej škody sumu 5.895,46 € a titulom nemajetkovej ujmy sumu 1.179,09 €. Vec bola vedená súdnym exekútorom pod spisovou značkou EX 11475/2011. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu mala žalobcovi tým, že súd o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodol po uplynutí zákonnej lehoty a žiadosť o udelenie poverenia zamietol, vzniknúť škoda vo výške 5.895,46 €, ktorá predstavuje náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi zo zmluvného vzťahu založeného príslušnou zmluvou o úvere, a nemôže preto tiež nastať akceptácia návrhu na nútené vymáhanie istiny a príslušenstva zo strany exekučného súdu.

Žalobca si súčasne uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 1.179,09 €, ktorú odôvodnil tým, že samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Vzniknutú ujmu žalobca odôvodnil tým, že nesprávnym úradným postupom došlo k zmareniu legitímneho očakávania, že správnym a zákonným postupom dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky. Sumu vypočítal ako primeranú náhradu za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a zamedzenie vymoženiu pohľadávky cestou exekúcie spôsobené

v priamej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom exekučného súdu. Výška uplatnenej nemajetkovej ujmy predstavuje 20% z uplatňovanej istiny s príslušenstvom, t.j. hodnoty majetkového práva postihnutého procesnou deformáciou.

Súd vo veci vykonal dokazovanie a to oboznámením sa so skutočnosťami uvedenými v odôvodnení podaného návrhu, oboznámením sa s obsahom spisu Okresného súdu Zvolen 26Er/456/2011, jeho prílohami a zistil tento skutkový stav:

Žalobca, ako oprávnený subjekt podal dňa 20.06.2011 u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému D. Š.X., a to na základe právoplatného rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenskou rozhodcovskou, a.s. sp. zn. SR 02266/11 zo dňa 13.04.2011, ktorým rozhodcovský súd zaviazal povinného zaplatiť spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o. sumu 2.149,89 € spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25% denne zo sumy 1.914,27 € od 16.12.2010 do zaplataenia, zákonným úrokom vo výške 6 % ročne zo sumy 1.914,27 € od 16.12.2010 do zaplataenia a nahradiť mu trovy rozhodcovského konania. Súdny exekútor následne podal na okresný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorá bola súdu doručená dňa 18.08.2011.

Okresný súd uznesením č. k. 26Er/456/2011-10 zo dňa 31.08.2011 žiadosť súdneho exekútora zamietol. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 14.03.2012.

Vo veci zapísanej pôvodne pod sp. zn. 13C/277/2012 si žalobca uplatnil titulom majetkovej škody sumu 1.658,25 € a titulom nemajetkovej ujmy sumu 331,65 €. Vec bola vedená súdnym exekútorom pod spisovou značkou EX 6417/2011. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu mala žalobcovi tým, že o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodol po uplynutí zákonnej lehoty a žiadosť o udelenie poverenia zamietol, vzniknúť škoda vo výške 1.658,25 €, ktorá predstavuje náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi zo zmluvného vzťahu založeného príslušnou zmluvou o úvere, a nemôže preto tiež nastať akceptácia návrhu na nútené vymáhanie istiny a príslušenstva zo strany exekučného súdu.

Žalobca si súčasne uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 331,65 €, ktorú odôvodnil tým, že samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Vzniknutú ujmu žalobca odôvodnil tým, že nesprávnym úradným postupom došlo k zmareniu legitímneho očakávania, že správnym a zákonným postupom dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky. Sumu vypočítal ako primeranú náhradu za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a zamedzenie vymoženiu pohľadávky cestou exekúcie spôsobené v priamej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom exekučného súdu. Výška uplatnenej nemajetkovej ujmy predstavuje 20% z uplatňovanej istiny s príslušenstvom, t.j. hodnoty majetkového práva postihnutého procesnou deformáciou.

Súd vo veci vykonal dokazovanie a to oboznámením sa so skutočnosťami uvedenými v odôvodnení podaného návrhu, oboznámením sa s obsahom spisu Okresného súdu Zvolen 26Er/208/2011, jeho prílohami a zistil tento skutkový stav:

Žalobca, ako oprávnený subjekt podal dňa 19.04.2011 u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému N. Y.T., a to na základe právoplatného rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenskou rozhodcovskou, a.s. sp. zn. SR 14255/10 zo dňa 09.02.2011, ktorým rozhodcovský súd zaviazal povinného zaplatiť spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o. sumu 472,- € spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25% denne zo sumy 472,- € od 26.08.2010 do zaplataenia, zákonným úrokom vo výške 6 % ročne zo sumy 472,- € od 09.11.2010 do zaplataenia a nahradiť mu trovy rozhodcovského konania. Súdny exekútor následne podal na okresný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorá bola súdu doručená dňa 30.05.2011.

Okresný súd uznesením č. k. 26Er/208/2011-10 zo dňa 13.06.2011 žiadosť súdneho exekútora zamietol. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 03.03.2012.

Pokiaľ išlo o vec zapísanú pôvodne pod sp. zn. 13C/278/2012, tu si žalobca uplatnil titulom majetkovej škody sumu 1.717,75 € a titulom nemajetkovej ujmy sumu 343,55 €. Vec bola vedená súdnym exekútorom pod spisovou značkou EX 12021/2011. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu mala žalobcovi tým, že o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodol po uplynutí zákonnej lehoty a žiadosť o udelenie poverenia zamietol, vzniknúť škoda vo výške 1.717,75 €, ktorá predstavuje náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi zo zmluvného vzťahu založeného príslušnou zmluvou o úvere, a nemôže preto tiež nastať akceptácia návrhu na nútené vymáhanie istiny a príslušenstva zo strany exekučného súdu.

Žalobca si súčasne uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 343,55 €, ktorú odôvodnil tým, že samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Vzniknutú ujmu žalobca odôvodnil tým, že nesprávnym úradným postupom došlo k zmareniu legitímneho očakávania, že správnym a zákonným postupom dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky. Sumu vypočítal ako primeranú náhradu za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a zamedzenie vymoženiu pohľadávky cestou exekúcie spôsobené v priamej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom exekučného súdu. Výška uplatnenej nemajetkovej ujmy predstavuje 20% z uplatňovanej istiny s príslušenstvom, t.j. hodnoty majetkového práva postihnutého procesnou deformáciou.

Súd vo veci vykonal dokazovanie a to oboznámením sa so skutočnosťami uvedenými v odôvodnení podaného návrhu, oboznámením sa s obsahom spisu Okresného súdu Zvolen 22Er/746/2011, jeho prílohami a zistil tento skutkový stav:

Žalobca, ako oprávnený subjekt podal dňa 07.07.2011 u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému N. Y., a to na základe právoplatného rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenskou rozhodcovskou, a.s. sp. zn. SR 03027/11 zo dňa 09.05.2011, ktorým rozhodcovský súd zaviazal povinného zaplatiť spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o. sumu 516,- € spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25% denne zo sumy 516,- € od 11.12.2010 do zaplataenia, zákonným úrokom vo výške 6 % ročne zo sumy 516,- € od 24.02.2011 do zaplataenia a nahraďiť mu trovy rozhodcovského konania. Súdny exekútor následne podal na okresný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorá bola súdu doručená dňa 18.08.2011.

Okresný súd uznesením č. k. 22Er/746/2011-10 zo dňa 19.08.2011 žiadosť súdneho exekútora zamietol. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 14.03.2012.

Vo veci zapísanej pôvodne pod sp. zn. 13C/280/2012 si žalobca uplatnil titulom majetkovej škody sumu 496,- € a titulom nemajetkovej ujmy sumu 99,20 €. Vec bola vedená súdnym exekútorom pod spisovou značkou EX 12100/2011. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu mala žalobcovi tým, že o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodol po uplynutí zákonnej lehoty a žiadosť o udelenie poverenia zamietol, vzniknúť škoda vo výške 496,- €, ktorá predstavuje náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi zo zmluvného vzťahu založeného príslušnou zmluvou o úvere, a nemôže preto tiež nastať akceptácia návrhu na nútené vymáhanie istiny a príslušenstva zo strany exekučného súdu.

Žalobca si súčasne uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 99,20 €, ktorú odôvodnil tým, že samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Vzniknutú ujmu žalobca odôvodnil tým, že nesprávnym

úradným postupom došlo k zmareniu legitímneho očakávania, že správnym a zákonným postupom dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky. Sumu vypočítal ako primeranú náhradu za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a zamedzenie vymoženiu pohľadávky cestou exekúcie spôsobené v priamej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom exekučného súdu. Výška uplatnenej nemajetkovej ujmy predstavuje 20% z uplatňovanej istiny s príslušenstvom, t.j. hodnoty majetkového práva postihnutého procesnou deformáciou.

Súd vo veci vykonal dokazovanie a to oboznámením sa so skutočnosťami uvedenými v odôvodnení podaného návrhu, oboznámením sa s obsahom spisu Okresného súdu Zvolen 28Er/472/2011, jeho prílohami a zistil tento skutkový stav:

Žalobca, ako oprávnený subjekt podal dňa 08.07.2011 u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému V. H., a to na základe právoplatného rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenskou rozhodcovskou, a.s. sp. zn. SR 01231/11 zo dňa 27.05.2011, ktorým rozhodcovský súd zaviazal povinného zaplatiť spoločnosti POHOTOVOSŤ, s.r.o. sumu 160,- € spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25% denne zo sumy 160,- € od 25.10.2010 do zaplataenia, zákonným úrokom vo výške 6 % ročne zo sumy 160,- € od 10.01.2011 do zaplataenia a nahradiť mu trovy rozhodcovského konania. Súdny exekútor následne podal na okresný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorá bola súdu doručená dňa 24.08.2011.

Okresný súd uznesením č. k. 28Er/472/2011-11 zo dňa 25.08.2011 žiadosť súdneho exekútora zamietol. Uvedené uznesenie dosiaľ nenadobudlo právoplatnosť, nakoľko sa ho zatiaľ povinnému nepodarilo doručiť.

Pokiaľ išlo o vec zapísanú pôvodne pod sp. zn. 13C/281/2012, tu si žalobca uplatnil titulom majetkovej škody sumu 5.070,42 € a titulom nemajetkovej ujmy sumu 1.014,08 €. Vec bola vedená súdnym exekútorom pod spisovou značkou EX 6810/2011. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu mala žalobcovi tým, že o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodol po uplynutí zákonnej lehoty a žiadosť o udelenie poverenia zamietol, vzniknúť škoda vo výške 5.070,42 €, ktorá predstavuje náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi zo zmluvného vzťahu založeného príslušnou zmluvou o úvere, a nemôže preto tiež nastať akceptácia návrhu na nútené vymáhanie istiny a príslušenstva zo strany exekučného súdu.

Žalobca si súčasne uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 1.014,08 €, ktorú odôvodnil tým, že samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Vzniknutú ujmu žalobca odôvodnil tým, že nesprávnym úradným postupom došlo k zmareniu legitímneho očakávania, že správnym a zákonným postupom dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky. Sumu vypočítal ako primeranú náhradu za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a zamedzenie vymoženiu pohľadávky cestou exekúcie spôsobené v priamej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom exekučného súdu. Výška uplatnenej nemajetkovej ujmy predstavuje 20% z uplatňovanej istiny s príslušenstvom, t.j. hodnoty majetkového práva postihnutého procesnou deformáciou.

Súd vo veci vykonal dokazovanie a to oboznámením sa so skutočnosťami uvedenými v odôvodnení podaného návrhu, oboznámením sa s obsahom spisu Okresného súdu Zvolen 23Er/631/2011, jeho prílohami a zistil tento skutkový stav:

Žalobca, ako oprávnený subjekt podal dňa 28.04.2011 u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému M. U., a to na základe právoplatného rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenskou rozhodcovskou, a.s. sp. zn. SR 14449/10 zo dňa 16.02.2011, ktorým rozhodcovský súd zaviazal povinného zaplatiť spoločnosti POHOTOVOSŤ, s.r.o.

sumu 1.415,83 € spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25 % denne zo sumy 1.415,83 € od 12.06.2010 do zaplatenia, zákonným úrokom vo výške 6 % ročne zo sumy 1.415,83 € od 22.09.2010 do zaplatenia a nahraď mu trovy rozhodcovského konania. Súdny exekútor následne podal na okresný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorá bola súdu doručená dňa 14.06.2011.

Okresný súd uznesením č. k. 23Er/631/2011-10 zo dňa 21.06.2011 žiadosť súdneho exekútora zamietol. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 06.03.2012.

Žalovaný sa k podanej žalobe vyjadril písomne listom zo dňa 20.05.2013. Pokiaľ išlo o uplatnený nárok na náhradu škody, žalovaný poukázal na všeobecné podmienky pri splnení ktorých štát zodpovedá za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci:

- 1) nezákonné rozhodnutie, resp. nesprávny úradný postup,
- 2) vznik škody,
- 3) príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou.

Pre vznik zodpovednosti štátu musia byť splnené všetky tri podmienky súčasne. Žalovaný poukazuje na to, že lehota 15 dní na poverenie exekútora neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) Exekučného poriadku. Ako ukázala súdna prax, lehota na poverenie exekútora je výraznou prekážkou toho, aby mohli súdy objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie, ak exekučným titulom je notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok. Žalovaný má navyše za to, že zo samotnej dikcie ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, lehota 15 dní sa nevzťahuje na rozhodnutie na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia. V zmysle judikatúry Najvyššieho ako aj Ústavného súdu, vnútroštátny súd má povinnosť ex offo preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu a platnosť rozhodcovskej doložky.

Podľa § 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11. Z citovaného ustanovenia vyplýva, že poškodený sa práva na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci môže domáhať na súde až po uplynutí 6 mesiacov odo dňa prijatia jeho žiadosti. Žalovaný poukazuje na to, že žalobca podal prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody dňa 23.04.2012. Vzhľadom na skutočnosť, že už dňa 27.09.2012 boli okresnému súdu doručené žaloby vo veci, žalovaný má za to, že ide o predčasné uplatnený nárok na súde.

Pokiaľ ide o existenciu prietahov v konaní žalovaný uviedol, že podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. (účinnom od 01. 01.2013) pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní alebo právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorý Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Žalobca nepreukázal, že podal sťažnosť na prietahy v konaní, resp. žiadosť o prešetrenie vybavenia sťažnosti, ani existenciu právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ani právoplatné rozhodnutie ESLP, či právoplatné rozhodnutie Ústavného súdu SR, ktorými by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Z týchto dôvodov má žalovaný za to, že nie je preukázaný nesprávny úradný postup spočívajúci v existencii prietahov.

Vo vzťahu k uplatnenej náhrade materiálnej škody žalovaný uviedol, že pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. je o. i. nevyhnutné preukázať existenciu škody a

jej výšku. Žalobca ale nepreukázal existenciu škody a nároky, ktoré si uplatňuje, preto ich žalovaný považoval za hypotetické. K tomuto názorovému presvedčeniu žalovaného viedla skutočnosť, že žalobca v žalobách neuvádza, či jeho nároky predstavujú podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. skutočnú škodu, alebo ušlý zisk. Skutočná škoda je trvalé zmenšenie majetku poškodeného a ušlý zisk predstavuje ušlý majetkový prospech, resp. nerozmnoženie majetku poškodeného, ktoré by bolo možné dôvodne očakávať, nebyť škodnej udalosti s ohľadom na pravidelný beh vecí. Žalobca vyčíslil uplatnenú škodu vo výške istiny s príslušenstvom, ktorá mu podľa jeho tvrdenia nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi z príslušnej zmluvy o úvere. Podľa žalovaného mal žalobca možnosť získať iný exekučný titul, napr. návrhom na začatie konania, resp. vydania platobného rozkazu, čo nevykonal a sám prispel k situácii, ktorú namieta. Zároveň podľa žalovaného žalobca nepreukázal, že by mu súd bez akýchkoľvek pochybností priznal nároky od dlžníkov, a taktiež nepreukázal, že nebyť nesprávneho úradného postupu súdu, že by došlo k riadnemu a plnohodnotnému vymoženiu pohľadávky.

Pokiaľ ide o nemajetkovú ujmu, podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak. Podľa ods. 3 citovaného zákonného ustanovenia výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa ods. 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na:

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Žalovaný poukázal na to, že požadovaná náhrada nemajetkovej ujmy vo výške 20% istiny a príslušenstva nie je podložená akýmkoľvek reálnymi skutočnosťami, či rozumnou úvahou a spôsob určenia náhrady nemajetkovej ujmy percentuálnou čiastkou tvrdenej skutočnej škody považuje za nesprávny. Ďalej treba zdôrazniť, že vznik nemajetkovej ujmy u právnických osôb a fyzických osôb je odlišný. Pocity členov riadiacich orgánov spoločnosti v podobe frustrácie, úzkosti, neistoty a nedôvery sú právne bezvýznamné v predmetnom konaní, pretože náhradu škody a nemajetkovej ujmy si uplatňuje spoločnosť ako právnická osoba (bližšie pozri rozsudok NS ČR sp. zn. 30Cdo 675/2011).

V neposlednom rade nie je možné nespomenúť povahu a predmet konaní, v ktorých malo k nesprávnemu úradnému postupu dôjsť, a to pri zohľadnení povahy podnikateľskej činnosti žalobcu a povedomí, ktoré je okolo žalobcu v spojení s jeho aktivitou vytvorené. V posledných rokoch všetky zložky štátnej moci zamerali svoju pozornosť na ochranu spotrebiteľských práv, pričom je všeobecne známa notorieta, že potrebu ochrany práv spotrebiteľov podmienila najmä činnosť žalobcu na trhu spotrebiteľských úverov. Práve uplatňovanie rôznych pohľadávok z titulu spotrebiteľských úverov je predmetom exekučných konaní, ktoré žalobca inicioval, a v ktorých malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu.

Podľa § 41 ods. 2 písm. d) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok), exekúciu možno vykonať aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Podľa § 44 ods. 2 citovaného zákona, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

S poukazom na zhora citované zákonné ustanovenia, ako aj vykonané dokazovanie súd žalobu žalobcu vo veci pôvodného žalobného návrhu s pridelenou sp. zn. 13C/271/2012, ale aj vo veci ostatných žalobných návrhov, ktoré boli pôvodne zapísané pod sp. zn. 13C/272/2012, 13C/273/2012,

13C/274/2012, 13C/275/2012, 13C/276/2012, 13C/277/2012, 13C/278/2012, 13C/280/2012 a 13C/281/2012, zamietol ako neodôvodnenú a neopodstatnenú.

V § 44 ods. 2 Exekučného poriadku je zvýraznená zodpovednosť exekučného súdu za vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, pretože vydanie poverenia musí byť výsledkom náležitého preskúmania exekučného titulu, žiadosti o vydanie poverenia a návrhu na vykonanie exekúcie. Súd má povinnosť predovšetkým pred udelením poverenia súdnemu exekútorovi skúmať, či sú naplnené formálne a materiálne predpoklady pre vedenie exekúcie.

V súvislosti s výkladom ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku súd poukazuje na judikatúru Najvyššieho súdu SR, a to uznesenie NS SR sp. zn. 3 Cdo 146/2011 zo dňa 13.10.2011 (publikované v Zbierke stanovísk NS a súdov SR č. 3/2012 s. 46), uznesenie NS SR sp. zn. 5 Cdo 230/2011 zo dňa 18.09.2012 (publikované v Zbierke stanovísk NS a súdov SR č. 5/2013 s. 35) a uznesenie NS SR sp. zn. 6 Cdo 105/2011 zo dňa 10. októbra 2012 publikované v Zbierke stanovísk NS a súdov SR č. 5/2013 s. 27).

Exekučný súd sa už v štádiu posudzovania splnenia zákonných predpokladov pre poverenie súdneho exekútora na vykonanie exekúcie okrem iného zaoberá tým, či rozhodnutie (iný titul) uvedené v návrhu na vykonanie exekúcie bolo vydané orgánom s právomocou na jeho vydanie, a či z hľadísk zakotvených v príslušných právnych predpisoch ide o rozhodnutie (iný titul) vykonateľné tak po stránke formálnej (z pohľadu právneho predpisu upravujúceho konanie, v ktorom bolo vydané), ako aj materiálnej (z aspektu obsahových náležitostí rozhodnutia - jednak určitosť, zrozumiteľnosť, a presnosť označenia subjektov práv a povinností, jednak vyjadrenia uloženej povinnosti, ktorá sa má nútene vykonať). V rámci tohto skúmania nie je exekučný súd oprávnený posudzovať vecnú správnosť (skutkové a právne závery) rozsudku všeobecného súdu, ani rozsudku rozhodcovského súdu. Exekučný súd nedisponuje právomocou rušiť či meniť rozhodnutie, ktoré je exekučným titulom; nemôže naprávať chyby a nedostatky exekučného titulu. Osobitosť postavenia rozhodcovského súdu spočíva medzi iným v tom, že jeho právomoc vec prejednať a rozhodnúť sa odvodzuje od rozhodcovskej zmluvy.

Predpokladom právomoci rozhodcovského súdu je teda platné uzavretie rozhodcovskej zmluvy medzi zmluvnými stranami, a to či už vo forme osobitnej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky. Ak právomoc rozhodcovského súdu závisí od existencie platnej rozhodcovskej zmluvy a exekučný súd má povinnosť v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku zisťovať rozpor exekučného titulu so zákonom (medziiným aj to, či bol vydaný orgánom s právomocou na jeho vydanie), je logické, že exekučný súd musí pri tomto zisťovaní posúdiť nielen to, či rozhodcovská zmluva bola medzi zmluvnými stranami vôbec uzavretá, ale aj to, či bola uzavretá platne. Iba platná rozhodcovská zmluva (doložka) môže totiž založiť právomoc rozhodcovského súdu určitú vec prejednať a rozhodnúť; pokiaľ je tento právny úkon absolútne neplatný, hľadá sa naň, akoby nikdy nebol uzavretý.

Ak exekučný súd skúma platnosť rozhodcovskej doložky, takýto postup nemožno považovať za posudzovanie vecnej správnosti rozsudku rozhodcovského súdu, ale takýto postup exekučného súdu treba považovať len za realizáciu oprávnenia vyplývajúceho z ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Ako súd zistil vykonaným dokazovaním z obsahu predmetných exekučných spisov, vo všetkých prípadoch išlo o výkon rozhodcovských rozsudkov voči subjektom, ktoré mali postavenie spotrebiteľa. Pričom v zmysle uznesenia NS SR sp. zn. 5 Cdo 230/2011 zo dňa 18.09.2012, v dôsledku toho aj v prípade, že spotrebiteľ ako účastník rozhodcovského konania nevyužije možnosť spochybníť existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy v rozhodcovskom konaní alebo podľa ustanovení zákona č. 244/2002 Z.z., je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy (doložky); v prípade zistenia, že rozhodcovská zmluva (doložka) nebola (platne) uzavretá, musí exekučný súd konštatovať rozpor rozhodcovského rozsudku so zákonom znamenajúci materiálnu nevykonateľnosť rozhodcovského rozsudku.

Na základe uvedeného je možné vyvodiť, že exekučný súd v predmetných exekučných konaniach tým, že žiadosť súdneho exekútora na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol, postupoval v súlade § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, a teda nemožno dovodiť, že samotným zamietnutím žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie došlo k nesprávnemu úradnému postupu, ktorý by mal mať za následok vznik práva na náhradu škody voči žalovanému. Nakoľko nebol

naplnený tento zásadný pojmový predpoklad vzniku zodpovednosti za škodu, to malo za následok nedôvodnosť návrhu na začatie konania v celom rozsahu.

Napokon je potrebné uviesť, že rozhodcovské konanie v zmysle zákona č. 244/2002 Z.z. predstavuje fakultatívnu alternatívu k občianskemu súdnemu konaniu, ktorú si na uplatnenie svojich pohľadávok žalobca voči svojim dlžníkom zvolil dobrovoľne, pričom tým nebolo dotknuté jeho právo uplatniť predmetné pohľadávky v občianskom súdnom konaní. Pokiaľ zvolil ako alternatívu pre uplatnenie svojich pohľadávok rozhodcovské konanie, ktorého výsledkom bolo rozhodnutie, ktoré exekučný súd v rámci prieskumnej právomoci vyplývajúcej z ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyhodnotil ako formálne a materiálne nevykonateľné, tak táto okolnosť nemôže byť na ťarchu žalovaného.

K tvrdeniam žalobcu, že exekučný súd nerozhodol v predmetných exekučných veciach v zákonnej 15 - dňovej lehote vyplývajúcej z ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 606/2012-20 zo dňa 14. 12.2012, v ktorom tento uviedol, že lehota 15 dní od doručenia žiadosti súdneho exekútora na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie neplatí, ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom a musí rozhodnúť o zamietnutí žiadosti o vykonanie exekúcie.

Súd konštatuje, že dĺžka exekučného konania od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia súdu až do času vydania rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, ani v jednom prípade absolútne nie je takej povahy, aby bolo možné v danej veci vysloviť porušenie práva žalobcu na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a/ bod 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu.

Podľa § 9 ods. 1 citovaného zákona v znení platnom v čase vydania poverenia a v čase začatia konania, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 ods. 2 citovaného zákona právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takýmto postupom spôsobená škoda.

Podľa § 16 ods. 4 citovaného zákona, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 ods. 1 citovaného zákona uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. Podľa ods. 2 citovaného zákonného ustanovenia v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peňazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Súd mal po vykonaní dokazovania za to, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno tvrdenia, pretože nekonkretizoval, či si uplatňuje skutočnú škodu alebo ušlý zisk. Žalobca by v každom konkrétnom konaní na preukázanie vzniku škody musel produkovať dôkazy preukazujúce škodu pri každej individuálnej pohľadávke. Z uvedeného mal súd za to, že žalobca právne relevantným spôsobom nepreukázal ani vznik škody, ani výšku škody.

Od povinnosti riadne preukázať vznik a výšku škody žalobcu neodbremeňuje množstvo podaných žalôb, ťažkosti pri jej vyčíslení a preukazovaní, ani ochrana osobných údajov, obchodného tajomstva, či dôverných informácií, teda skutočnosti, ktorými žalobca exemplárne nesplnenie dôkaznej povinnosti odôvodňuje.

Súd mal na základe vyššie uvedeného za to, že žalobca nepreukázal splnenie základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z., preto súd považoval žalobu za právne neopodstatnenú a neodôvodnenú.

Na základe uvedeného a po vykonaní dokazovania súd zamietol nároky žalobcu vo všetkých desiatich veciach vedených pôvodne pod spisovými značkami 13C/271/2012, 13C/272/2012, 13C/273/2012, 13C/274/2012, 13C/275/2012, 13C/276/2012, 13C/277/2012, 13C/278/2012, 13C/280/2012, 13C/281/2012, ktoré boli na základe uznesenia č.k. 13C/271/2012-16 zo dňa 14.12.2012 spojené na spoločné konanie a vedené ďalej pod spisovou značkou 13C/271/2012.

V zmysle zásady úspechu účastníka v konaní podľa § 142 ods. 1 O.s.p. žalovanému náležalo právo na náhradu vzniknutých trov konania. Súd mu však náhradu trov konania nepriznal, pretože žalovaný v prípade úspechu túto nepožadoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 204 ods. 1 práv veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. t.j.
 1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
 2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
 3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
 4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
 5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
 6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
 7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
 8. súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
 9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
 10. bol odvolacím súdom schválený zmier,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.), t.j.
 1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,
4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa,
 - f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).